

Raffay Ern?: Erdély nincs elveszve

2018 június 07. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A történész szerint vannak akadémikusok, akik reménytelenséget táplálnának a magyarságba.

Ha az országcsönkítés 98. évfordulóján er?s magyar lélekkel mondjuk ki a nemzeti összetartozást, akkor nemzetünk mögött a véres, de csodálatos történelmünk, el?ttünk pedig a rejtélyes, ám megnyerhet? jöv? áll – nyilatkozta lapunknak Raffay Ern? történész, akinek 30 évvel ezel?tti Trianon-feldolgozása úttör? volt a magyar történettudományban.

– 1989-ben a Trianon titkai cím? kötete volt az els? olyan munka, amely a diktátumot tabuk nélkül dolgozta fel a második világháborút követ? hallgatás után. Közismert, hogy a könyv rövid id? alatt több százezer példányban kelt el, de milyen volt a fogadtatása a szakmában?

– A történet 1987-ben kezd?dik, akkor jelent meg az 1982-ben (!) leadott Erdély 1918–1919-ben cím? könyvem. Ez a kandidátusi disszertációm volt, aminek megvédése az ELTE BTK dísztermében azzal kezd?dött, hogy fölállt az egyetem ismert marxista professzora, Siklós András, és azt követelte: a bizottság tagadja meg a vitára bocsátást, mert ez egy irredenta-soviniszta, Horthy-fasiszta m?.

Amikor az Erdély története cím? háromkötetes könyvr?l 1987 októberében szakmai vitát rendezett a debreceni egyetem, Pach Zsigmond Pál akadémikus megtámadta könyvemet, mondván, hogy az nacionalista, és megzavarja a román–magyar együttélést. Udvariasan válaszoltam, de el?tte Köpeczi Béla m?vel?dési miniszter megkért, hogy ne feszítsem túl a húrt. Tehát: a marxista–leninista kollégák egyáltalán nem fogadták el sem a témát, sem a tények szakszer? föltárását.

Amikor a szegedi szakmai vitája volt e disszertációmnak, Csatári Dániel tanszékvezet?m, majd Ormos Mária azt kérték, hogy a 7 fejezetb?l kett?t vegyek ki. Ezt nem tettem meg, aminek az lett a következménye, hogy Ormos 10 hónapig nem terjesztette el? a munkámat. A múltbeli támadásokkal párhuzamosan – s ez a legfontosabb – a fiatal tanítványaim közül többen Erdély-kutatók lettek, a nemzeti érdeket szem el?tt tartva, a tények tiszteletben tartásával.

– Harminc év távlatában hogyan látja a könyvet, és miként alakult Trianon kutatása azóta? Megd?ltek a régi marxista–leninista paradigmák, hogy a magyar királyság a népek börtöne volt, és megérdemeltük, amit kaptunk? – Ebben a szakmában is történésziskolák léteznek, egyes professzorok körül fiatal kollégák dolgoznak. Napjainkban Magyarországon háromféle világlátás létezik: marxista, liberális és konzervatív. A baloldal két nagy irányzatához – liberalizmus, marxizmus – tartozó személyek ott vannak az állami egyetemeken, s mérgezik a leend? középiskolai történelemtanárokat, valamint csak bel?lük lesz akadémikus.

Ez a tudománypolitika diktatúrája, miközben az autonómiájuk égisze alatt hadat viselnek a magyarság ellen. Ez csak részben szól a pénzr?l, hiszen nem közismert, de az akadémikusok havi nettó félmillióos tiszteletdíjban részesülnek. Ideológiai monopóliumról is szó van. 1989 el?tt kockázatos volt Trianonról beszélni; emlékirataimban meg fogom írni ennek rend?ri-titkosszolgálati összefüggéseit.

Az említettek azt az álláspontot képviselték, hogy a diktátumot el kellene hallgatni, nehogy a szomszédos népek érzékenységét sértsük. 1990 után pedig a baloldal liberális része kialakította a maga Trianon-képét, ami ennek a folytatását jelentette, s?t, ma is ez az uralkodó álláspont az akadémiai világban. Ha az Akadémia valamit nem helyesel, ahhoz úgy fognak viszonyulni a többiek is.

Az utóbbi években érdekes jelenségre lehettünk figyelmesek: a liberális kollégák és tanítványaik elkezdtek Trianonról publikálni. Könyveikben „semlegesek maradnak”. A megszálló román, cseh és szerb kormányok tevékenységét csak mint értéktétele nélküli tényként írók le. Ez azt jelenti, hogy például Károlyi Mihályról vagy Kun Béláról ugyanolyan semlegesen írnak, mint bárki másról.

– Trianon küls? okai egyértelm?ek: elveszítettük a világháborút a nagyhatalmi érdekek miatt. De melyek voltak azok a bels? okok, amelyek miatt ilyen kedvez?tlenül alakultak 1918 után az események? Az akkori politikai elit mit nem vett észre a háború el?tti folyamatokból?

– Trianonnak egyik f? oka a bels? meggyengülés. Ide sorolom az 1914 el?tti, több évtizedes képvisel?házi obstrukciót. Például közvetlenül a háború el?tt alig lehetett megszavazni a hader? gyorsabb fejlesztését. Ha egy országban a parlament nem gyorsan és határozottan m?ködik, hanem zavarok vannak, annak belpolitikai válsághelyzet a következménye.

De a zavarok legnagyobb részét a hazai kultúrharca okozta: ez nem más, mint a baloldal két ágának – liberálisok és szocialisták – harca a f?hatalomért a keresztény magyar nemzetállam ellen. A hazai baloldal leghatékonyabb

szervezete a szabadk?m?vesség volt, nem véletlen, hogy tevékenységük?l eddig hat monográfiám jelent meg.

– Romsics Ignác akadémikus múlt héten egy lapinterjúban azt mondta, hogy Erdélyt örökre elvesztette a magyar állam, és a legjobb, ha beletör?dünk ebbe a helyzetbe; egy távlati, európai konföderáció terve megoldja Erdély helyzetét. Egyetért a felvetéssel?

– Ezzel a szellemi hozzáállással kérdés, lesznek-e akkor még magyarok Erdélyben, ha rajtuk múlik. Ez egy elvtelen mondat, amely csak a reménytelenséget táplálja a magyarokba. Romsics egyes régi marxista és liberális történészek szellemi örököse, akinek elvei, eszményei nincsenek.

Az említett interjúban el?ször kritizálja a baloldalt, ami most nem vall túl nagy bátorságra, hiszen ez a politikai világ lényegében megsemmisült. Fontosabb ennél azonban, hogy Erdély nincs elveszve. Romsicsnak csak el kellene mennie a székekhez, a Hunyad megyei vagy a mez?ségi magyar szórványfalvakba, esetleg a csángók szegény falvaiba, hogy meglássa azt a magyar er?t, amely – hála a végre anyaországgként m?köd? magyarországi jogi, anyagi és erkölcsi segítségnek is – nem engedi Erdély elvesztését.

Tehát aki ezt mondja, az hazudik, ráadásul dezinformálja az erdélyi magyarságot. A pártatlanság álarcában tetszelg?, Romsics-féle destrukció és gyávaság engem a vörös gróf, Károlyi Mihály hazaáruló tevékenységére emlékeztet.

– Egy 2010-es interjúban a küszöbönálló harmadik Trianonról is beszélt, mondván, hogy kísértetiesen hasonlítanak az akkori hazai és európai állapotok az 1914-et megelő?z? évekhez. Most miként látja a kérdést?

– Illyés Gyula írta, hogy a magyarok mindenben fölveszik a versenyt az utódállamok népeivel – csak a demográfiában maradunk alattuk. Ha ez így marad, végünk van. Az 1990-es évek legelején, az MDF egy elnökségi ülésén, ahol én képviselőként vettem részt, Fekete Gyula örömmel mondta: képzeljétek, a románok szaporodása megállt. Nos, az elmúlt 28 évben a kormányprogramokból két tényez?t hiányoltam: a demográfiai fordulat elindítását és a hader? komoly fejlesztését. E folyamatok most talán végre elkezd?dnek, s eredményesek is lesznek.

– Milyen kilátásai vannak ön szerint a Kárpát-medencei magyarságnak?

– A magyarok háromféleképpen viszonyulhatnak Trianonhoz. Az els?: elfogadjuk véglegesnek a trianoni helyzetet, ezt szorgalmazza az akadémiai történészi világ is. Ez végzetes következményekkel járhat. A második: egyes országokban magyar etnikai-területi autonómiáért kell küzdeni. A székely autonómiát eddig minden esetben elutasította a román parlament, legutóbb az elmúlt hetekben.

Ebb?l arra következtetek, hogy mivel az EU-nak nincs autonómiák létrehozására vonatkozó törvénye, a román parlament pedig mindig elutasítja ezt, el kell felejtenünk az autonómiáért való h?sies, viszont mindig eredménytelen küzdelmet. Szerintem új útra kell lépnie a nemzetpolitikának: s e harmadik út a területi revízió, a határmódosítás útja. 1938 és 1941 között négyszer módosították javunkra a határt, ami a korabeli nagyhatalmak segítségével történt.

Most is ez a feladat: megnyerni egyik vagy másik nagyhatalmat az ügy érdekében. Okos magyar diplomácia kell, amit er?s hadsereg és összetartó nemzet támogat. És nem vagyunk kilátástalan helyzetben: ha az országcsönkítés 98. évfordulóján er?s magyar lélekkel mondjuk ki a nemzeti összetartozást, akkor nemzetünk mögött a véres, de csodálatos történelmünk, el?ttünk pedig a rejtélyes, ám megnyerhet? jövő áll.

Pataki Tamás - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló